

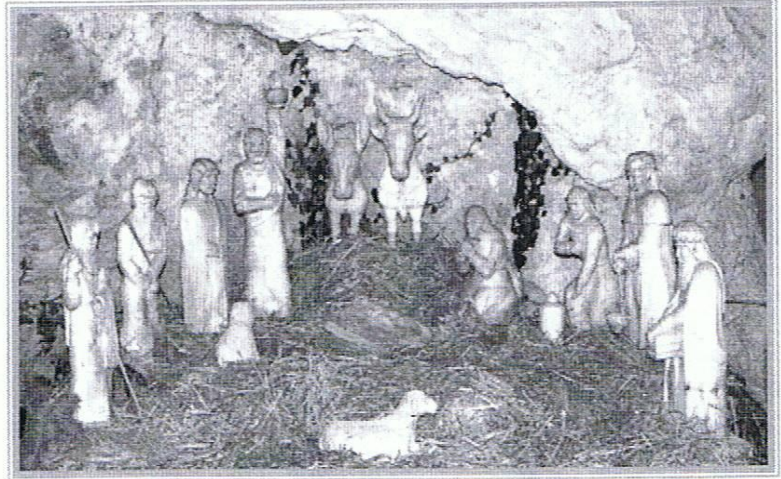
ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

1. évfolyam 4. szám

2004. Karácsony

Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyet,
hogy széna, szalma én már soha ne legyek.
Alázat és gyermeki lélek mily szent dolog!
Kik látták az Urat elsőnek? A pásztorok.
Miért mondd, hogy a Nagy kicsinnyé nem lehet,
s a porszem képtelen fölfogni az eget?
Nézd a Szűz gyermekét! A szűk jászolt tekintsed:
benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.
Bizony a szíved is kicsi jászol ha lenne,
újra eljönne az Úr, s Gyermekként megszületne.
Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.

A. SILESIUS

„KÉSZÍTSÉTEK ELŐ AZ ÚR ÚTJÁT, TEGYÉTEK EGYENESSÉ ÖSVÉNYEIT!”
MT.3.3 AVAGY BAZÁR A JÓCSELEKEDETEKHEZ!

Csendes adventi vasárnap van. A 10 órai szentmisének vége, az emberek most tódulnak ki a templomból. Sokakkal együtt én is a galéria felé veszem az utam, nézelődni, beszélgetni, és esetleg vásárolni az Erzsébet-kör hagyományos Adventi bazárjában.

A helyiségben Présingné Erika, a jótékonyági közösség vezetője mosolyogva fogadja az érkezőket, kínálja a portékát.

- Mikor, és hogyan is kezdődött mindez?

- 1997-ben alakult az Erzsébet-kör karitatív céllal. - meséli Erika. A bazár is ilyen célból működik megalakulásunk óta.

Folytatás a 2. oldalon »

„AZON A VIDÉKEN PÁSZTOROK
TANYÁZTAK...” (LK 2,8)

A pásztorok kemény, széltől, vihartól edzett emberek. Benne élnek ebben a világban. S útra kelnek Betlehembe, mert hallják az üzenetet. Ott találják Máriát és Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet.

A pásztorok történetében az a nagyszerű, hogy meghallották a hírt, hogy útra keltek, hogy tapasztalásuk igazolta a hallottakat, s hogy visszatérve dicsérték az Istent, mert minden úgy történt, ahogyan hallották.

Elindulni egy hangra, a bizonytalanba. Vállalni az útrakeléssel járó minden kockázatot. De mégis menni, hittel, előre.

Nekünk, az idő múlásában élő embereknek, akik érezzük, hogy erőtlenekek vagyunk, biztatásra van szükségünk. Bátorító szóra. Mert egyikünk sem tudja, mi vár majd rá. A nap fölkel és lenyugszik. Tavasz, nyár, ősz és tél lesz újra. De aki születése napján elindult a halála felé, nem tudja, mit hoz a holnap.

Folytatás a 2. oldalon »

Az apátsági kapuk bándorlása 2. oldal

SZENT TARZÍCIUSZ, KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK 5. oldal

FIATALOKNAK: „ÚTRAVALÓ” 5. oldal

KARÁCSONYFA A TEMPLOMBAN 4. oldal

„örvendezzünk, énekeljünk!” 4. oldal

E M B E R K E Adventi pályázat ... 6. oldal

„AZON A VIDÉKEN PÁSZTOROK

TANYÁZTAK...” (Lk 2,8)

» Folytatás az 1. oldalról

Aggságoskodunk, hogy mibe öltözzünk: a létbizonytalanság, ez a nem kívánt vendég egyre több vendéget látogat meg. Oly jó volna bizonyosságot szerezni, hogy miért is élünk! Oly jó volna biztos utat találni a ránk boruló sötétségben!

Hallottunk már Jézusról, akárcsak a pásztorok. Találkoztunk már a róla szóló üzenettel. Olvastunk, hallottunk róla. De útra keltünk-e már igazán, hogy lássuk és megtapasztaljuk, ami róla mondatott? Szavakkal nehezen megfogalmazható, belső, lelki vándorútra gondoljunk: otthagyni a féltve őrzött nyájat, otthagyni régi önmagunkat, és elindulni a hang nyomában, s rátalálni arra, akit a világunk vár. Rátalálni és megbizonyosodni. S a bizonyosság birtokában boldogan visszatérni: mert ettől a pillanattól kezdve értelmet kap minden.

Bizonytalanságainkon a Jézussal való találkozás nemcsak átsegít, de betölti életünket. Jobban, mint ennek a világnak bármilyen hatalma vagy gazdagsága.

Korzenszky Richárd OSB perjel

Az apátsági kapuk bándorlása

Baranyai Antalné, szül. Dobos Jutka. 1941. Veszprém

- Hogy volt azzal a kapuval Jutka néni?

- Én már csak a nagymamától elmondásból tudom annak a kapunak a történetét. Édesapjuk elveszett az első világháborúban. A nagymama azt mondta nekem, hogy mikor az ő édesapja szállt fel a vonatra, akkor ott volt a nagybátyjuk is. Megígértette a nagybátyjkkal, ha bármi történik vele a fronton, a családját nem hagyja veszni és gondoskodik róluk.

Gantner Antal meg is tartotta ígéretét, és mivel nekik nem volt gyermekük, pártfogásukba vették a két lányt és ők nevelték fel anyósomat, Margitot (Baranyai Pálné), és Annát (Szunyogh Gyuláné).

Akkor a nagybátyjuk itt dolgozott az Apátságnál mint kovács. Abban az időben Halbik Ciprián volt az apát, és megmutatta Gantner Antalnak a kaput, hogy nézze meg milyen szép kovácsoltvas kaput csináltattunk a Templomkertbe (a mostani Csokonai ligetbe).

Azt mondta erre a nagymama nagybátyja, hogy ilyet én is tudtam volna csinálni. Akkor azt mondta neki az Apát úr, hogy rendben van Gantner úr, csináljon, de kettőt. Egyet a templom végéhez, azt a kisebbet, ami most is fennáll a Hősök táblájához közel, és egyet meg az akol fölé, ami most a Rege fölé vezető út. El is készítette a nagybátyjuk, és ez a kapu fenn is állt sokáig.

Na aztán jött a tanácsrendszer és akkor indult meg a kapuk vándorlása. A Templomkert kapuja a kerítéssel együtt kikerült a temetőhöz, mert ott nem volt rendes kapu meg kerítés.

Már mi akkor a férjemmel együtt voltunk, mikor jött le néhai Szunyogh Gyula bátyánk, hogy Margit viszik a kaput, amit a nagybátyátok csinált. A nagymama erre elkezdett sírni, hogy azt már csak nem engedjük. Fölmentek a Tanácshoz, hogy ne vigyék el. Mi kifizettük az árát, amit a Méh adott volna érte. Tóninak nem volt annyi havi fizetése, mikor azt

Folytatás a 3. oldalon »

„KÉSZÍTSETEK ELŐ AZ ÚR ÚTJÁT, TEGYÉTEK EGYENESSÉ ŐSVÉNYEIT!” MT.3.3 AVAGY BAZÁR A JÓCSELEKEDETEKHEZ!

Folytatás az 1. oldalról

- Igen, azóta hagyományosan minden év november 19-én, szent Erzsébet ünnepén nyitjuk meg a bazárt. - teszi hozzá a beszélgetéshez Kozma Erika.

- És hogy is üzemel, mi a működési rendje az üzletnek? - faggatom tovább Présingnét.

- Szívesen fogadunk kinőtt, feleslegessé vált ruhaneműket, használati tárgyakat, és egyéb adományokat, amelyeket nagyon olcsón kiárusítunk. Az így befolyt összeget rászorulókat támogatására fordítjuk. Hogy hová is kerüljön a segítség, azt a kör előre megbeszéli. Idén a kárpát-aljai ferences misszióknak juttatjuk el. De küldtünk már Dévára, sok éven át Teréz anya leányainak, és Jánoshalmára betegeknek.

- Vannak-e keresettebb holmik, amiket szívesebben vásárolnak?

- Dísz tárgyakat, háztartási eszközöket, játékokat, a gyerekek pedig a zsákbamacskát kedvelik legjobban. De azért a ruhaneműk is fogynak.

- És mi lesz a megmaradt ruhákkal, tárgyakkal?

- Azokat is eljuttatjuk megfelelő helyekre, például börtönökbe, vagy hajléktalanoknak.

- Mennyi adomány érkezik egy évben a körnek?

- Idén kb. 50 zsák ruha, rengeteg cipő, és egyéb használati tárgy érkezett eddig, de még mindig folyamatosan hoznak csomagokat. - veszi át a szót Kántor Mihályné, Margitka.

» 1972-ben megváltottuk. A kapu odakerült, ahol mi laktunk, a régi Csokonai házhoz, de ez a házhely itt már megvolt, hogy majd mi ide építünk és ide majd jó lesz az a kapu. Közben elkészült itt a ház, költöztünk ide, és a kaput megint hoztuk magunkkal. A kapu egy darabig ebben az oldalban volt. Többen kérték, mert ugye látszott az udvarban, hogy ott van egy nagyon szép kovácsoltvas kapu. Nagymama egyszer valakivel meg is egyezett, hogy rendben van, megjön a menyé, és akkor jöjjenek a kapuért, odaadom. És én jövök haza, a nagymama nagyon sir, hogy ő olyan dolgot tett, amit nem lett volna szabad.

Mondom: mit csinált, nagymama?

Mondja, hogy eladta a kaput, de végiggondolta, mégsem adja oda. Igen ám, de délután jött a fiatalember a kapuér. Na akkor közöltem vele, hogy sajnos nem adjuk oda, mert a nagymama olyan állapotban van, hogy nem akar a kaputól megválni. Amikor már lecsendesedett a kedélye, mondtam neki és akkor nagymama mi a terve a kapuval. Azt mondta: ő annak örülne a legjobban, ha ez a kapu visszakerülne a régi helyére, mert azt az ő nagybátyja oda készítette. Az volt a nagymamának a kikötése, hogy ami biléta rajta van, hogy Gantner Antal, és hogy mikor készítette (1913), az rajta is maradjon. Na és akkor egyszer elkerült a kapu innét föl a templomhoz, utána ott volt sokáig a hátsó udvarban.

Egyszer szólt Richárd Atya, hogy a kapu kész, de meg kellett toldani, mert olyan kicsi volt, hogy egy tűzoltókocsi nem fért volna rajta be. Mondtam neki, hogy nagymama kész a kapu. Meg van nyújtva, nagyon szép és mindjárt azt kérdezte: a biléta rajta van?

Rajta van nagymama, rajta van, hogy Gantner Antal és rajta van az 1913-as évszám is. Sajnos valahogy kicsúszott az az idő, hogy a nagymamát fölvigyük. Na mikor már föl vittük volna, a nagymama nem volt mindig olyan állapotban, hogy azt úgy felfogta volna.

Ez talán úgy bánt is, hogy nem vittem föl, és azért gondoltam, hogy még úgy érzem, tartozom a nagymamának ezzel, hogy ezt a történetet elmeséljem neked.

Ahogy szegény mamát hoztuk magunkkal, úgy hoztuk a kaput is. Most aztán már mind a ketten elkerültek tőlünk, reméljük a legjobb helyre. Ő mindig mondta, hogy vissza szeretné adni, hogy ott legyen, ahova az ő nagybátyja készítette. És most örülünk, mert tényleg ott van, és ha hitünk szerint úgy élünk és úgy valljuk, hogy van még ott fent valami, akkor a nagymama onnan fentről látja, hogy az ott van és díszíti azt a helyet, ahova a nagybátyja készítette.

Hát ennyit tudok róla Murci.

Tihany 2004. Karácsony

ifj. Csizmazia Márton

Beszélgetések hitűnkéről

Ezzel a címmel Félix Atya tart a Tetőtérben beszélgetéseket, melyre szeretettel vár fiatalokat és idősebbeket egyaránt. Az első alkalom: *január 8. (szombat) 19.00 óra.*

✠ Keresztelés
2004. november 27.
Benjámín, Bernát -
Bozóky Jenő és Horváth
Ágota
✠ Halottaink
2004. december 1.
Kötél Pál 61 éves
2004. december 11.
Szunyogh Gyuláné
szül. *Gantner Anna*
90 éves

»»

- *Csak helybeliek adakoznak?*

- Az első években csak Tihanyból kaptunk, de most már a környező falvakból, sőt Pestről is érkeznek adományok.

- *Hányan végzik ennek a temérdek holminak a válogatását?*

- Tizennégyen vagyunk a körben, valamennyien kivesszük a részünket a munkából. Természetesen várjuk új tagok jelentkezését, az ajtónk mindig nyitva áll.

Míg beszélgetünk, kiürül a terem, már csak két gyerek válogat az ajándéktárgyak között.

- *Ők törzsvevőknek számítanak, ha nyitva vagyunk, mindig itt vannak.-* mondja Erika.

- *Sikerült valamit választani?-* kérdezem tőlük.

- Igen, zsákbamacskát vettünk, és karácsonyi díszeket.- válaszol Szelle Szilárd, a két fiú egyike.

- *Ajándék lesz, vagy saját célra használjátok majd?*

- A zsákbamacskában talált nyaklánc anyának lesz ajándék, de a játékokat megtartjuk. A dísz tárgyak között a mamának is találtunk ajándékot.- válaszol testvére, Marci.

- *Úgy hallom, ti törzsvevők vagytok.*

- Igen, minden évben szívesen jövünk, jó itt vásárolni!- felelik szinte egyszerre.

Igen, jó itt vásárolni, hisz jót teszünk vele. Jót annak, aki megszabadulhat a feleslegessé vált holmiktól, jót annak, aki olcsón hozzájut a neki szükséges tárgyakhoz, és jót annak, akit ezzel segítünk talpon maradásban.

Köszönet ennek a kis közösségnek, hogy az adventi időben az irgalmasság gyakorlásával felkészít minket, egyenessé teszi a szeretet ösvényeit, a kis Jézushoz vezető utat.

Csizmazia Zsolt

KARÁCSONYFA A TEMPLOMBAN

A karácsonyfaállítás szép szokása Németországból terjedt el, és a polgári otthonokban nálunk is hamar megkedvelték. A feldíszített, gyertyafényes karácsonyfa örökzöld szépségével magát a megszületett Jézust jelképezi, bár e szimbólum értelme manapság még a keresztény családok tudatában is elhomályosult.

Milyen is volt régen Tihanyban a karácsony? Errefelé nem volt szokás az adventi koszorú, így a várva várt nap közeledtét csak a hajnali misék sokasodásával számlálhattuk. Az ünnep áhitatos, legszebb, legvarázslatosabb pillanata akkor jött el, amikor az éjféli mise előtt a sötétben fölgyúltak az apró fények a templom egyetlen karácsonyfáján.

A főoltárnál a tabernákulum és a Szent Ányos kép között éppen akkora tér van, amelyben elhelyezhető volt három-öt fenyőfa oly módon, hogy összehatásában egy nagyot mutasson. Csupán néhány színes üveggömb díszítette és a villanyvilágítás bevezetése előtt, de aztán is még sokáig gyertyák égtek rajta, amelyeket csak később váltott föl fehér villanyfűzér.

Ahogy az ember először megilletődik, és halkan mond köszönetet a szépséges ajándék láttán, s csak később örül neki hangosan, folszabadultan, úgy történt a templomban is az éjféli mise. Kezdetén lágy hangnemben köszöntöttük a kisdedként hozzánk érkező Isten Fiát: *Üdvözlégy ó drága Vendég, kit most küldött a kegyesség!* A hosszú áldozási idő alatt hangzott föl vagy az *Angyaltábor* vagy a *Csendes éj*c. ének is, amelyekből már kicsendült az angyal glóriája. Ezeket az énekeket csak és kizárólag az éjféli misén énekelték el. A mise végére megjött a hangos öröm is: *Fel, nagy öröme, ma született, Aki után a Föld epedett!* A karácsonyi idő elég hosszú, így

bár jutott alkalom a többi szebbnél szebb énekre is, mégis sokszor nehéz (volt) a választás, éppen melyikkel dicsérjük a gyermek Jézust. És ha a jelenre gondolunk, örömmel tapasztalhatjuk a gazdagodást, hiszen újabb dallamok is hódítanak, és néha előkerül egy-egy nagyon régi ének is. Bátran énekeljünk tehát régieket és újakat egyaránt, hogy öreg és fiatal, ősi és kevésbé ősi tihanyi és minden betérő vendég azt érezhesse, a karácsonyi csoda ünnepléséből szívből és lelkesen veheti ki a maga részét.

Horváth Terézia

ÖRÜNDÉZZÜNK, ÉNEKELJÜNK!

– Egy kórustag gondolatai –

Így kezdődik Bach szépséges művének énekkari átírata. Már a szólamok tanulásánál is éreztük, hogy különleges darabot kerestünk nekünk Varró Krisztina kórusvezető. A bemutatót karácsonyra terveztük. A mű Bach-i jellegzetességei és az átírat szerencsés megoldása már az első összpróbán meghozta az eredményt: igen jó volt énekelni! Áradva simultak egybe a szólamok, mindenki élvezettel koncentrált saját és közös feladatára. Közben lestük Farkas Géza karnagy arcát, vártuk véleményét.

Lassan egy éve, hogy kértem felvételemet a kórusba. Sokszor hallgattam már vágyakozva szép éneküket, és férjem halála, majd a gyászidő és a dolgok ülepedése után kristálytisztán jelentkezett a készítés: minél előbb csatlakozni az Apátsági Kórusához.

Sok szálon kötődöm Tihanyhoz és a Bencés Apátságához, bár 1961 óta Csupakon élek. Férjem a legelső

Örömmel tudatjuk, hogy megjelent a Tihanyi Bencés Apátság Kórusának **EXULTATE DEO** című CD-je. A kórus közreműködik Ruppert István **CHRISTMAS TIME in TIHANY** című CD-felvételein is. Ugyancsak jó szívvel ajánljuk Mali Katalin Tihanyban élő orgonaművész felvételeit, aki január 1-én újévi koncertet ad templomunkban.

pannonhalmi diákok egyike volt. A bencés értékrend, életérzés házasságunkkal az én világommá is vált. Férjem, Boksay György több történelmi novellájának témáját adta Tihany és a tó. (Például a Párbaj a Balaton jegén című novellás kötet.) Azon kevesek közé tartozott, aki megkísérelte beindítani a tihanyi orgonahangversenyeket, kórusbemutatókat. A kudarc nem csak az orgona akkoriban siralmas állapotának volt tulajdonítható.

Amíg betegsége engedte, együtt jártunk át a rendszerváltozás után örvendetesen beindult jó programokra. (Kézfogás, Szent Benedek ünnep, Szent Ányos ünnep.)

Édesapám kántortanító volt. Én ugyan nem lettem muzsikos, de zeneszerető emberként kerestem és keresem a lehetőségeket, hogy minél több embert – gyermeket és felnőttet – közelebb vigyek az értékes zenéhez. Tettem ezt több évtizeden át tanítóként, néptánc oktatóként is.

A tihanyi apátsági kórust jó légköre miatt is szeretem. Úgy érzem befogadott a csoport. Nekem már a pénteki próbanap is ünnepet jelent. A templomi szolgálat, egy-egy kórusbemutató vagy orgonahangverseny pedig ajándék, amely szebbé, boldogabbá teszi életemet.

Csopak, 2004. Karácsonyán

Boksay Györgyné (nyugalmozott tanító)

SZENT TARZÍCIUSZ, KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜKI!

Az adventi ministráns szorgalmi pályázat ugyan lapzártakor még nem ért véget, s a buzgó részvétel miatt még csak találgatni sem lehet a helyezésekre, azért néhány nevet ki kell, hogy emeljünk az egész éves munka jutalmaként.

Tehát íme 2004 év legszorgalmasabb ministránsai:

Bozóky Máté, Bölcs Áron, Németh Kornél, Kovács Brigitta, Salamon Szilvia, Szele Szilárd, Szele Marcell, Balázs Dániel.

Külön köszönet Sörös Gábornak, aki magaviseletével, kitartásával, a fiatalabb nevelésével, tanításával mutat jó példát a többi ministránsnak.

Köszönjük valamennyi ministránsunk buzgó szolgálatát, és kérjük védőszentjük, szent Tarzícusz oltalmát rájuk!

Egyben buzdítunk és várunk minden ministráláshoz kedvet érző gyermeket az oltárszolgálat nemes feladatának végzésére.

ÚTRAVALÓ – "REGÖS NAP TIHANYBAN"

November utolsó szombatján -már harmadik alkalommal- rendezték meg a tihanyi cserkészek, a már hagyományosnak mondható "András napi regös nap"-ot. Az esemény jelentőségét mutatja, hogy ebben az évben ez a rendezvény már, mint kerületi regös nap szerepelt az országos cserkész naptárakban. Az ország különböző részéről érkeztek érdeklődők és cserkészek, Pécstől Budapestig. Egész nap lehetett régi kismesterségeket űzni, a mézeskalácssütéstől a fonásig, voltak akik kirándultak a félszigeten, s akadtak akik íjászokdaktak.

Gyönyörű nap volt, köszönet érte a két főszervezőnek: Bakos Annának és Vörös Palinak!!

"KARÁCSONYI AJÁNDÉK FIATALOKNAK, AVAGY MŰANYAGOT KARÁCSONYRA?!? ☺"

Vegyünk 30 zacskó ropit. Bazi nagy fazékban vízzel felengedjük, hogy ellepje, majd egy órán át forraljuk. Ekkor a ropit leszűrjük. A lé vissza a fazékba, ropi a kukába, arra már nem lesz szükség. A lébe behajítunk egy polipot. Ezt másfél órán át lassú tűzön főzzük, majd téstaszűrővel óvatosan kiemeljük a fazékból és egy tátra helyezük. Ízlésesen eligazítjuk a karokat és kész is a polip-ropilén.

Fiataloknak szóló pikent gondolatait összerendezgette: Bartus Sanyi

JÓZSEF ATTILA: TÉL

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
hogy melegednének az emberek.

Ráhányi mindent, ami antik, ócska,
csorbát, töröttet, s ami új, meg ép,
gyermekjátékot, - ó, boldog fogócska! -
s rászórni szórva mindent, ami szép.

Dalolna forró láng az égig róla
s kezén fogná mindenki földijét.

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
hisz zúzmarás a város, a berek,
fagyos kamrák kilincset fölzagatni
és rakni, adjon sok-sok meleget.

Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
hogy fölengednének az emberek!

E M B E R K E

Gyermekrovat - Szerkeszti: Nagyné Járvas Katalin

Egy középiskolás diák adventi gondolatai

Manapság az advent szó hallatán, az embereknek annyi jut eszébe: nemsokára karácsony, lehet vásárolni!

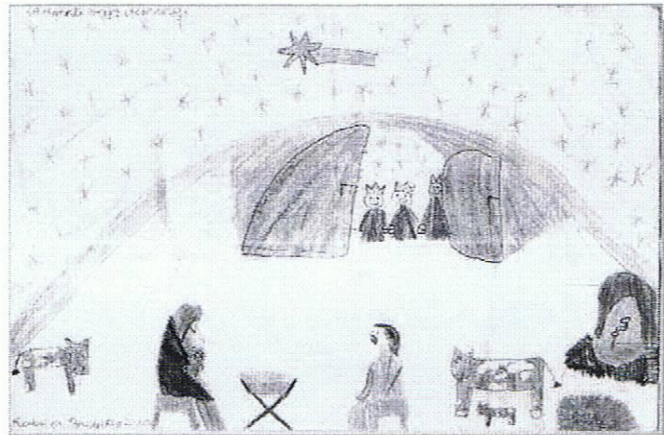
Valójában ennél sokkal nagyobb jelentéssel bír a szó. Ebben az időszakban az emberek elmélyednek saját gondolataikban, érzéseikben. Elgondolkoznak azon, vajon mit is cselekedtek, mit mulasztottak, és mit valósítottak meg az elmúlt esztendő során. Ezekből levonják a tanulságot, hiszen mindenki a saját hibájából tanul. Ha valaki pedig fel tudja ismerni a saját hibáit, az becsülendő dolog. Ebben a karácsony előtti időszakban ezen „elmélgedések” segítik a ráhangolódást az ünnepre.

A gyónás is szerves része az adventnek, hiszen igazából így „tisztulhat” meg az ember. Ez ad lelki egyensúlyt, bizonyos mértékű megnyugvást. Megteremt az emberi szívben azt a helyet, ahová befogadja Jézus Krisztust, s így valóban ünnepe meg a karácsonyt. Sokan mondják: ebben a rohanó stresszes világban nincs idő a hitre, a csendre. Pedig az embereknek pontosan arra van idejük, amire szálni akarják azt. Ha tényleg akarják érezni az ünnep jelentőségét, ezt ebben a szent időszakban „megalapozhatják”.

Salamon Szilvia: Mária a kis Jézussal

„Adventi buzgóság” című pályázatunkra – melyre diákok rajzait és fogalmazásait vártuk – érkezett művekből közlünk az alábbiakban. A résztvevőknek gratulálunk és az ígért könyvjutalom sem marad el.

Kovács Brigitta: Három királyok

Persze erőfeszítés és kitartás is kell hozzá. A hajnali szentmiséken való részvétel is áldozatvállalással jár, hiszen le kell küzdeni a lustaságot, álomosságot. Ám aki ezt le tudja győzni, az valóban elmondhatja, hogy ő szívvel, lelkével szerves része a készülődésnek.

Nagyon elszomorító dolog, hogy sokan azok közül, akik eljárnak a templomba, a mindennapokban mégsem tudják követni Jézus szeretetének példáját. Ehhez persze az emberi gyarlóság is hozzá tartozik, másrészt a nem kellő mértékű hit. Mai világunkban egyre több a kétszínű ember. Megjátszani önmagad, ez jellemző manapság.

Meggyőződésem, hogy a vallásosság az emberek cselekedeteiben nyilvánul meg, és az embereket a cselekedeteik minősítik. Ha kellő mélységű a hit, az a valójában tisztességes, igaz embereken mutatkozik meg. Az ilyen embereken soha nem kell csalódnia. Ők 2000 évvel ezelőtt is biztos befogadták volna a Szentcsaládot. De manapság is a hit olyan, mint akkor. Ha Jézus a mi világunkba születne, lehetséges, hogy a szállást kérő Szentcsaládnak még méltatlanabb körülményekkel kellene szembenéznie.

Ha ezeken a „dolgokon” kicsit is elgondolozunk, már készülünk a karácsonyra. „Filozofálni” pedig nem csak a templomban lehet, hanem bárhol, bármikor elmélyedhetünk gondolatainkban.

Balázs Tamás

A Tihanyi Római Katolikus Egyházközség időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztők:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Horváth Teréz
Tördelő szerkesztő:
Dr. Nagyné Járvas Katalin

Tihanyi Bencés Röpatság
8237 Tihany, I. András tér
1.
Tel.: 87/538-200 Fax:
87/448-650
Honlap: tihany.osb.hu
E-mail:
apatsag.tihany@canet.hu

„Szíveink reménye...”

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Karácsonyhoz érkezve, ma talán azt szeretnénk, ha minden korábbinál magasabbra szállhatna a remény. Hisz olyan mélyre kerültünk már, hogy kétséges az is, egyáltalán fel tud-e emelkedni valamelyest a költő által oly szépen megfogalmazott „szíveink reménye”.

Eldurvult világunkban már alig-alig ismerjük a gyermeki bizakodást...

Hogy jutott idáig az emberiség? Hogy jutott idáig egy közösség, s benne az egyes ember?

Hogy törhettünk ennyire önmagunk ellen?

Csakhát a remény...

Amiről oly sok biztatót gondoltak, mondtak és írtak. Ez az a remény, amely két évezreddel ezelőtt Betlehemben született meg az isteni Gyermekekben. Abban a Gyermekekben, akinek születése után rövidesen

menekülnie kellett Egyiptomba, a vérgőzös, hatalmát féltő és azért remegő Heródes elől.

Szomorú, de napjainkban is közöttünk vannak a kis és nagy Heródesek. Tőlük retteg a világ északon és délen, keleten és nyugaton egyaránt. Már azokra is gyanakodva tekintünk, akikkel eddig egy úton mentünk, egy eszmét vallottunk. S valljuk meg, olykor még önmagunktól is félünk. Lelassulnak a cselekedeteink, s mintha visszatartanánk szavainkat. Karácsonykor még a „pillanatnyi béke” sem járja át a szíveket, s a „születésnap fenyő alatt” nem rejt ajándékot a szeretet.

Népünk, nemzetünk is a reményt áhítja, hiszen: „Hányszor támad tenfiad, szép hazám kebledre, S lettél

magzatod miatt magzatod hamvvedre.”

Nemrég még azt gondoltuk, magunk mögött hagytuk az ezernyi sebtől vérző huszadik századot, s lám, ha a világ történéseit figyeljük, mely következményeivel kihat egy-egy nemzet életére is, e mostani százak a harmadik évezred sem kezdődött másképpen.

Mégis mindezek ellenére, a betlehemi csillag fénye a mába sugárzik és elhozza ide, a Kárpát-medencébe azt a bizonyosságot, amelynek okán mondhatjuk a költővel: „Oh, jó az isten a mi sziklavárunk!” Nézzünk bármilyen nehézséggel is szembe jövőnket illetően, a mi sziklavárunk biztos menedéket ad, hiszen: „Az ígéretnek földjéhez érkezünk, Jézus az nekünk.”

REFORMÁTUS
ISTENTISZTELETEK
RENDJE:

DECEMBER 25-ÉN 16 ÓRAKOR
ÚRVACSORAOSZTÁSSAL
EGYBEKÖTÖTT ÜNNEPI
ISTENTISZTELET

2005. JANUÁR 1-ÉN
14 ÓRAKOR

Nyissuk ki szívünk ajtaját a karácsonykor megszületett Gyermekeknek. Reménység szerint szállásra lel bennünk! Igaz ugyan, hogy „lelkünk tele van, száz indulat zszibongó népe lakja”- gyűlölet, harag, az egymás elleni, nem pedig az egymásért való törekvések. De Jézus kopogtat bebocsátásra várva.

Lélekben remegős e mostani karácsonyunk, de erőt adhat és megszentelheti a Messiás-várásunkat szíveink magasra szálló reménye. Hisz gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és „hívják nevét Csodálatosnak, Tanácsosnak, Erős Istennek”. E remény lehetőséget ad arra is, hogy ne csak kívülről, hanem belülről is tisztítsuk meg magunkat és a karácsonyi találkozás pillanatában így álljunk majd Isten elé.

Áldott ünneplést és boldog új évet kíván:

Császár Attila
református lelkész

Hegyaljai Kiss Géza:

Bethlehemi Csillagfény

Bethlehemi csillagfény jövel,
Chajtozua várunk,
Krisztus Urunk közel, már közel,
A mi erős várunk.
Ragaszkodunk szent világához
Neki szentelt szívvel,
Lelkiünknek ő fényt, megváltást hoz,
Rajtunk csodát művel.

Bethlehemi boldog csillagfény,
Mi vezériünk te légy,
Örvendünk mi Urunk eljöttén,
Áldást öliünk te végy!
Te tüzeld harcra, Békességre
Halandó szívűnket,
Harcra, békén nézzünk az égre,
Mely jutalmaz, büntet.

Bethlehem áldott csillagfénye
Ragyogj házainkra,
Égért hazánknak légy ösvénye,
Erre vágyunk mink ma.
Mutasd: merre az égi Éden?
Üdvösség embernek,
Osztozzunk égi örökségen,
Dicsőség Istennek!

